

מסכת גיטין

פרק ט

א. המגרש את אשתו ואמר לה, הרי אם מתרת לכל אדם אלא לפלוני,نبي אליו מפיר, וחייבים אוסרין. כיצד יעשה. יטלונו הימנה ויחזר וייתנו לה ויאמר לה הרי אם מתרת לכל אדם. ואם כתבו בתוכו, אף על פי ששוחר ומחוקו, פסול:

ב. הרי אם מתרת לכל אדם אלא לאבא ולאביה, לאחי ולאחיה, לעבד ולנכרי, ולכל מי שאין לה עליון קדושין, קשר. הרי אם מתרת לכל אדם, אלא אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן קדוש, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממיר ולנתין, ולכל מי שיש לה עליון קדושין אפילו בעברה, פסול:

ג. גופו של גט, הרי אם מתרת לכל אדם.نبي יהודה אומר, וזה דיבורי לי כי מבאי ספר תרוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין, מהה להחנסבא לכל גבר דתצבין. גופו של גט שחרור, הרי אם בת חורין, הרי אם לעצמה:

ד. **שְׁלַשָּׁה גֶּטֶין פְּסוֹלִין**, ואם נשאת, הַוְּלֵד כְּשֶׁר. כתוב בכתב ידו ויאנו עלייו עדים, יש עלייו עדים ויאנו בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד, הרי אלו שלשה גטין פסולין. ואם נשאת, הַוְּלֵד כְּשֶׁר. רבי אלעזר אומר, אף על פי שאין עלייו עדים אלא שנתנו לה בפניי עדים, כשר וגובה מנכדים ממשעדיים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תקון העולם:

ה. **שְׁנַיִם שְׁשַׁלְחוּ שְׁנֵי גֶּטֶין שְׂוִינוֹ וְגַתְעַרְבִּי**, נוֹתָן שְׁנֵיהם לְזוֹ וּשְׁנֵיהם לְזוֹ. לפיכך, אבד אחד מהו, הרי השני בטיל. חמשה שכחתי כל בთוד הגט, איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית, והעדים מלמטה, כלו כשרין, וינטנו לכל אחת ואחת. היה כתוב טפס לכל אחת ואחת, והעדים מלמטה, את שהעדים נקרוין עמו, כשר:

ו. **שְׁנֵי גֶּטֶין שְׁכַתְבָו זֶה בָּצֶד זֶה וּשְׁנַיִם עֲדִים עֲבָרִים בָּאִים מִתְחַת זֶה לִמְתַחַת זֶה וּשְׁנַיִם עֲדִים יְוִנִים בָּאִים מִתְחַת זֶה לִמְתַחַת זֶה, אֲתָה שְׁהֻעְדִים הָרָאשׁוֹנִים נִקְרָאוּן עָמוֹ, כְּשֶׁר. עד אחד עברי ועוד אחד יונני, עד אחד עברי ועוד אחד יונני באין מתחת זה לתחת זה, שניהם פסולין:**

ז. **שִׁיר מִקְצַת הַגֶּט וְכַתְבּוּ בְּדַף הַשְׁנִי, וּהֻעְדִים מַלְמְטָה, כְּשֶׁר.** חתמו עדים בראש הדף, מן הצד, או מאחריו בגט פשוט, פסול. הקיף ראשו של זה מצד אחד, והעדים באמצע, שניהם

פְּסוֹלִין. סָופּוֹ שֶׁל זֶה בְּצֵד סָופּוֹ שֶׁל זֶה, וְהַעֲדִים בְּאַמְצָעַ, אֲתָּה שְׂהִעְדִּים נִקְרִין עָמוֹ, כְּשֶׁר. רָאשׁוֹ שֶׁל זֶה בְּצֵד סָופּוֹ שֶׁל זֶה, וְהַעֲדִים בְּאַמְצָעַ, אֲתָּה שְׂהִעְדִּים נִקְרִין בְּסָופּוֹ, כְּשֶׁר:

ח. גַּט שְׁכַתְבּוֹ עֲבָרִית וְעַדְיוֹ יְוָנִית, יְוָנִית וְעַדְיוֹ עֲבָרִית, עַד אַחֵד עֲבָרִי וְעַד אַחֵד יְוָנִי, כְּתַב סְוִיפֵּר וְעַד, כְּשֶׁר. אִישׁ פְּלוֹנִי עַד, כְּשֶׁר. בָּנוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי עַד, כְּשֶׁר. אִישׁ פְּלוֹנִי בָּנוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי, וְלֹא כְּתַב עַד, כְּשֶׁר. וְכֹה הָיָה נִקְרִי הַדָּעַת שְׁבִירָוֹשְׁלִים עֹשָׂהוֹן. כְּתַב חַנִּיכָתָו וְחַנִּיכָתָה, כְּשֶׁר. גַּט מַעֲשָׂה, בִּישְׁרָאֵל, כְּשֶׁר. וּבָגּוֹים, פְּסוֹל. וּבָגּוֹים, חֻבְטִין אָתוֹן וְאוֹמְרִים לוֹ עֲשֵׂה מָה שִׁישְׁרָאֵל אָוֹמְרִים לָהּ, וְכְשֶׁר:

ט. יָצָא שָׁמֶה בָּעִיר מִקְדָּשָׁת, הָרִי זוֹ מִקְדָּשָׁת. מִגְרָשָׁת, הָרִי זוֹ מִגְרָשָׁת. וּבַלְבֵד שֶׁלֹּא יְהָא שֵׁם אַמְתָּלָא. אַיזוֹ הִיא אַמְתָּלָא. גַּרְשָׁן אִישׁ פְּלוֹנִי אֲתָּה אַשְׁתָּו עַל תְּנָאי, זַרְקֵ לָהּ קְדוֹשָׁה, סְפִּיק קְרוֹב לָהּ סְפִּיק קְרוֹב לֹז, זוֹ הִיא אַמְתָּלָא:

י. בֵּית שְׁמָאֵי אָוֹמְרִים, לֹא יִגְרַשׁ אָדָם אֲתָּה אַשְׁתָּו אֶלָּא אִם בָּנוֹ מִצָּא בָּהּ דָּבָר עָרוֹה, שְׁנָאָמֵר (דברים כד), כִּי מִצָּא בָּהּ עָרוֹת דָּבָר. וּבֵית הַלְּל אָוֹמְרִים, אֲפָלוֹ הַקְדִּיחָה תְּבַשְּׁילוֹ, שְׁנָאָמֵר (שם), כִּי מִצָּא בָּהּ עָרוֹת דָּבָר. רַבִּי עֲקִיבָּא אָוֹמֵר, אֲפָלוֹ מִצָּא אַחֲרַת נָאָה הַיִמְפָּה, שְׁנָאָמֵר (שם), וְהִיא אִם לֹא תִמְצָא חָנוּ בְּעִינָיו:

